

De fylder stadig væk op i flyvemaskinerne om morgenen, når de skal på Christiansborg, for nej, de skal så tidligt op, hvis de skal tage toget for at komme til Christiansborg. Men det er også nemt, for man betaler ikke selv for sin flybillet, og man kommer heller ikke selv til at betale for den forhøjede afgift.

Jeg vil derfor i stedet for vende mig mod lovforslag nr. 252 og de ændringer, der ligger dér. Der er visse justeringer, som absolut er påkrævet, og derfor vil Fremskridtspartiet støtte nogle af de justeringer, der går i den rigtige retning. Det er desværre ikke sådan, at alle justeringerne går i den rigtige retning, så der er også nogle af ændringsforslagene, vi vil være imod eller rette ét af dem, nærmere bestemt nr. 3. Men nr. 1, 2, 4 og 5 indstiller vi til vedtagelse.

Så er det sådan, at her i – kan man vist roligt sige – absolut sidste øjeblik havde vi den noget voldsomme oplevelse under Skatteudvalgets møde i morges at høre en stor importør af et bilmærke, et japansk bilmærke, berette om, hvordan 1.100 bilenheder og yderligere 750, som er undervejs, vil betyde, at virksomheden kommer til at lide et tab på 60 mio. kr. Så kan man sige: Nå, jamen det er jo noget pjat, de kan bare sælge bilerne noget billigere. Men fakta er, at lige præcis denne bilstørrelse stort set vil være usælgelig, fordi den rent afgiftsmæssigt er så uheldig at ligge lige under det nye knæk. Og det betyder, at denne bilmodel får alle ulemperne og ikke nogen af de såkaldte fordele, der er indbygget i det forlig, man har lavet.

Det er en forholdsvis nystartet virksomhed, og det stod klart under fremmødet i dag, at når det forslag er vedtaget, så kan de dreje nøglen om, og så kan manden gå ned og erklære sig konkurs vel vidende, at han har for 60 mio. kr. biler. Han kan selvfølgelig prøve at sælge bilerne til højeste bud, og så få nogle enkelte håndører hjem, men jeg kan ikke forstå, at en regering og et flertal i Folketinget har den holdning, at virksomheder på den måde skal lukkes blot for at få nogle flere penge i statskassen.

Ser man på den måde, som afgifterne bliver sammensat på, er det en kendsgerning, at ikke én eneste bil bliver billigere. Ikke ét eneste bilmærke har man været i stand til at fremvise, som bliver billigere, og det på trods af, at f.eks. den pågældende bil er én af dem, der kører allerlængst på literen, er én af de allermindste modeller, som fylder allermindst på parkeringspladserne osv. Men man vælger altså at gøre den bil så dyr, at det er umuligt at afsætte den.

De kan selvfølgelig sælge den til udlandet, hvis der er nogen, der vil aftage de pågældende biler.

Alt dette står i skridende kontrast til, at et andet sted i kongeriget, nemlig på Færøerne, er det sådan, at man i øjeblikket bruger et overskud fra de mange penge, vi med stor og gavmild hånd sender derop, til at sætte afgifterne betragteligt ned. Det er sådan, at tager man en lille bil – det er ikke en lille bil efter dansk målestok, men efter færøsk målestok – som f.eks. en Audi A4, så er afgiften på den stort set blevet halveret i perioden 1995–1997, mens det jo er sådan, at den pågældende afgift i Danmark er steget med over 10.000 kr. En anden lille bil, som man køber, hvis man skal have 2 biler eller bil nr. 3 til konen, f.eks. en Mercedes 300, dér er afgiften på Færøerne faldet fra 325.000 kr. til 163.000 kr., mens den i Danmark ikke længere er på 420.000 kr., men på 430.000 kr.

Se, det her er alt sammen, før disse nye afgifter bliver indført. Når regeringens nye afgifter bliver indført, så bliver det markant dyrere at købe bil i Danmark, mens loven ikke kommer til at gælde for Færøerne og Grønland. Så det vil sige, at de deroppe kan fortsætte med at sætte afgifterne ned på deres biler. Og hvor får de pengene fra? Ja, dem sørger de danske skatteydere for at betale i form af disse højere afgifter, så vi kan sende pengene til Færøerne.

Det er simpelt hen skandaløst det her, og jeg forstår ikke – selv ikke i min vildeste fantasi – at et flertal kan have den holdning, at vi skal odelægge økonomien for alt lige fra importører til distributører til forbrugere af biler. Man vil lægge de pågældende mennesker for had. Vi har fået illustreret, hvordan alt lige fra surfbræt til gokart osv. rammes. Svaret er nemlig til de pågældende, at de skal betragte det som en forlystelsesafgift, når alt det her bliver forhøjet, for man er godt klar over, at man ikke kan bede de pågældende om at tage gokarter og 5-6 surfbrætter med i HT's busser eller i Århus Sporveje.

Folk er tvunget til fortsat at købe disse biler og aflevere disse betragtelige provenuer i statskassen. At folk så ikke ved, hvor de skal finde pengene henne, bekymrer man sig ikke om, man er ligeglad med de mange skæbner, der følger i kølvandet på disse her nye afgifter. Men vi skal sørge for at holde gryden i kog hen over sommeren samt sørge for, at offentligheden i debatten ikke glemmer, hvem det er, der kommer til at stemme for de her lovforslag.